

Introductie dag 2

Goeiemorgen,

Margriet van Kampenhout nam ons gisteren mee in een verhaal omtrent 'Kanteling'. Ze liet ons nadenken over hoe we kunnen kantelen van het zuiver medisch naar het sociaal model. Van bijzonder naar gewoon toegankelijk. Hierin zet Margriet het kantelpunt als een belangrijk moment. En dit kantelpunt gaat gepaard met het stellen van een vraag. Kan je die vraag laten bestaan? Hoe kunnen we voorkomen met elkaar dat we te snel het antwoordpad beginnen lopen. Want zo lopen we het risico dat we het gekende pad lopen en geen nieuwe wegen vinden.

Margriet leerde ons dat ons brein niet houdt van onzekerheden en van het onbekende. Dus als we iemand nieuw leren kennen gaat ons brein op zoek naar: hoe dit typisch zo iemand is die je al eerder gezien hebt. Ons brein vult die onzekerheid graag in. Margriet zet ons aan om onszelf te gunnen wat langer nieuwsgierig te zijn.

En als we iemand zien sukkelen, zien hantessen of margrieten dan is die persoon misschien wel gewoon zijn eigen leven aan het leiden.

Moeten we daar dan iets mee? Margriet zegt: voor jou zit ik te frutten en misschien wil ik hulp maar vraag het toch maar altijd even...

Margriet geeft ons drie vragen mee om mee te nemen in deze driedaagse:

Vraag 1: Houden we ons soms in in gesprekken omdat we bang zijn om verwachtingen op te roepen die we niet kunnen inlossen?

Vraag 2: Kunnen we – omdat we de vraag goed hebben geëxploreerd – ons doel helder houden en daarom ook soms buiten de lijnen kleuren en regels bevragen?

Vraag 3: Dat extra stapje zetten, als we dat zelf doen, inspireert dat ook de ander om dat te doen? Want zo leerden we: mensen luisteren meer naar wat je doet dan naar wat je zegt of vraagt.

Tot slot ging Margriet met ons 'gelijk oversteken': erkennen dat we schrikken van de andersheid van de ander, van de mens met een beperking bij voorbeeld, erkennen dat dit er is en van daaruit zoeken naar hoe je met elkaar gelijk kan oversteken.

Samengevat:

In elk nieuw contact moet de ander even remmen, maar die beperking is van de ander en niet van degene met een beperking.

In de middag gingen we schrijven met elkaar en we kwamen op allerhande thema's: verbinding maken met mensen, iets betekenen voor de ander, en dat hier tijd mee gepaard gaat, dat de druk van de caseload soms groot is maar ook dat er persoonlijke systemen gemaakt worden naast de bestaande systemen en procedures zodat het mogelijk gemaakt wordt om buiten de lijntjes te kleuren en echt het verschil te maken voor mensen, samen met mensen.

We werden door Margriet uitgedaagd om na te denken over onze eigen vraag. Waar wil jij mee aan de slag in deze driedaagse? Want Margriet zei gister: Je bent in deze tocht niet alleen afhankelijk van de sprekers maar ook van je eigen vraag en onderzoek.

Mijn vraag wil ik alvast graag met u delen: Wat als... Kunnen we de definitie van arbeid en arbeidsparticipatie zo oprekken dat de diversiteit van alle mensen meegerekend ieder hierin sowieso een plek in vindt: ook mensen die niet willen werken (in onze huidige definitie). Zodanig dat wij hen onvoorwaardelijk zien in hun bijdrage die ze leveren, en zodanig dat we hen kunnen ondersteunen in hun betekenisverlening en kwaliteit van leven zonder hier per se 'werk' in te eisen en hen te wringen in systemen waar ze nu niet (willen) bij horen.

Goed. Vandaag een tweede dag met een nieuwe spreker.

Jaap Berends is bestuurder van de coöperatie Campus Woudhuis, directeur van het TripleCordCollective, partner bij Enspiratie. Hij is tevens vader van een dochter met een beperking. Zijn verhaal begint bij de ervaring met zijn dochter en hoe hij door haar inzag wat het belang is van werk voor iedereen, maar zeker ook voor mensen met een beperking. Zij inspireerde hem tot het ontwikkelen van het landgoed "Woudhuis" tot een campus en leerwerkbedrijf. Op dit landgoed stelt hij drie doelstellingen: het landgoed tot ontwikkeling brengen en de bossen onderhouden, werk creëren voor mensen met afstand tot de arbeidsmarkt en kennis delen. Verhalen vanuit het Living Lab leren ons wat 'gewaagd maatwerk' is en geven inzicht in waarom Jaap durft beweren: "indicaties en regelingen interesseren mij niet". De Corona-tijd heeft alles op scherp gezet en ook dit thema en bijhorende pijnpunten / dilemma's zal Jaap niet uit de weg gaan want "in het nemen van risico's zit waardigheid".

Graag uw aandacht voor Jaap Berends.